

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCII. — Wydana i rozesłana dnia 20. listopada 1911.

Treść: (№ 214—217.) 214. Rozporządzenie co do doręczania przeznaczonych dla zarządu wojskowego załatwień w sprawach sądowych, odnoszących się do wojskowych kaucyi małżeńskich. — 215. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury celnej w Szluknowie. — 216. Rozporządzenie, dotyczące ponoszenia kosztów badań w obrocie celnym. — 217. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906 i objaśnień do taryfy celnej.

214.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem obrony krajowej i Ministerstwem skarbu z dnia 7. listopada 1911,

co do doręczania przeznaczonych dla zarządu wojskowego załatwień w sprawach sądowych, odnoszących się do wojskowych kaucyi małżeńskich.

Współdziałanie Ministerstw wojskowych w sprawach sądowych, w których chodzi o utrzymanie wojskowej kaucyi małżeńskiej, zwłaszcza w toku egzekucyi na nieruchomości, której dochody przeznaczono na kaucyę małżeńską albo na której zabezpieczono kapitał, przeznaczony na kaucyę taką, nie polega na zajęciu przez Ministerstwa te stanowiska stron lecz wpływa z ich prawa nadzoru w sprawach wojskowych kaucyi małżeńskich. Ministerstwa wojskowe upoważniły obecnie drogą reskryptu prokuratorze skarbu raz na zawsze do zastępowania w obec sądu interesu, jaki Ministerstwa te przywiązują do nieukróconego pobierania przez osoby wojskowe rent z zabezpieczonych hipotecznie kaucyi małżeńskich, jako interesu publicznego w myśl § 2., rozdział III., rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 9. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 41.

Skutkiem tego rozporządza się, iż załatwienia sądowe w sprawach takich należy doręczać nie c. i k. Ministerstwu wojny (c. k. Ministerstwu

obrony krajowej), wymienionemu w zapisie kaucyjnym, lecz prokuratorzy skarbu, u której okręgu znajduje się sąd.

Hochenburger wtr.

215.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. listopada 1911,

dotyczące utworzenia ekspozytury celnej w Szluknowie.

W Szluknowie (w Czechach) utworzono ekspozyturę Urzędu celnego głównego II. klasy w Rumburgu, która rozpoczęła już swoją działalność urzędową.

Ta władza celna jest wyposażona w te same upoważnienia co urząd główny.

Meyer wtr.

216.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1911,

dotyczące ponoszenia kosztów badań w obrocie celnym.

1. Koszta badania chemicznego lub technicznego, przepisane ogólnie przez zarząd celny w celu taryfowania towarów lub zarządzonego umyślnie w pewnym szczególnym wypadku, obciążają skarb państwa, wyjąwszy gdyby badanie stwierdziło nieprawdziwość deklaracji towarowej albo spowodowało odmowne załatwienie rekursu.

Dalej spadają na stronę bezwarunkowo kosztą:

1. Przy badaniu towarów co do rzeczywistej zawartości alkoholu lub cukru celem wymierzenia dodatku do cła (§ 3. p. w. do u. o t. c.).

2. Przy stwierdzaniu niezafałszowania win o zawartości alkoholu, wynoszącej więcej jak 15 a nie więcej jak 22·5 proc. obj. alkoholu (uw. 4., ust. 4., do Nru t. 109.).

3. Przy stwierdzaniu zawartości tłuszczu lub oleju w pozostałościach wyciągowych, zawierających tłuszcz (uw. og. 5. do kl. t. XI.).

4. Przy stwierdzaniu rzeczywistej zawartości oleju w osadach olejnych i pozostałościach wyciągowych, zawierających olej (uw. og. 2. do kl. t. XII.).

5. Przy przybraniu rzeczoznawców dla oceny wagi pojedynczych sztuk rozmaicie otaryfowanych maszyn złożonych (uw. og. 10., ust. 1., do kl. t. XL.), wzgl. dla oględzin i dodatkowych oględzin maszyn (uw. og. 13., ust. 29., do kl. t. XL.).

6. Przy przybraniu rzeczoznawców dla oceny wagi pojedynczych sztuk złączonych z sobą maszyn elektrycznych (uw. 6., ust. 2., do Nru 539.), wzgl. dla oceny przypadającej na poszczególne maszyny wagi maszyn roboczych i przyrządów, złączonych z maszynami elektrycznymi (uw. 9. do Nru t. 539.).

7. Przy stwierdzaniu, ileton mogą udźwignąć okręty drewniane (uw. 2. do Nru t. 558.).

8. Przy badaniu wody amoniakowej (gazowej) co do zawartości amoniaku (uw. 11., ust. 6., do Nru t. 597.).

9. Przy badaniu kalectynowanej soli glauwerskiej, t. zw. siarczynu, co do zawartości sodu (uw. 2., ust. 4., do Nru t. 599.).

10. Przy badaniu pozostałości przy wyrobieniu siarkanu glinowego co do zawartości siarkanu glinowego (uw. 2., ust. 7., do Nru t. 601.).

11. Przy badaniu wtrysku surowego niklu co do zawartości czystego niklu (uw. 4., ust. 8., do Nru t. 601.).

12. Przy badaniu żużli salmiakowych co do zawartości chlorku cynku (uw. 6., ust. 4., do Nru t. 602.).

13. Przy badaniu odpadków ryżu, nieopowiadających typowi barwy (uw. 2., ust. ostatni, do Nru t. 653.).

2. Jeżeli badanie przeprowadza się wyłącznie na wniosek strony, wówczas ma ona ponieść koszt badania. W ten sam sposób postąpi się w wypadkach, w których strona składa deklarację według wyższej z wchodzących w rachubę stóp celnych, a reklamacja względem sprostowania należytości celnej dałaby się uniknąć przez badanie, przeprowadzone na wniosek strony.

3. Przy wymierzaniu cła według wyniku urzędowych oględzin celnych w obrocie podróznym, osób przechodzących granicę i w obrocie pocztowym (§ 26. p. w.) winien ekspedycyjący urząd celny zasięgać opinii chemicznych lub technicznych, pomijając badania ogólnie przepisane, jedynie w tych wypadkach, w których strona oświadczy wyraźnie gotowość ponoszenia kosztów badania.

4. Strona ma dalej ponieść koszt badania w następujących wypadkach:

a) Jeżeli zażądano przyznania pewnej szczególnej ulgi, zależnej od uznania zarządu celnego i przywiązanej do wyraźnego zezwolenia, albo jeżeli zezwolenie na dowóz zależy w ogóle stosownie do przepisów policyjno-sanitarnych, policyjno-weterynaryjnych itp. od wykazania jakości, wymaganej dla dopuszczenia.

b) przy badaniu środków do denaturowania pod względem ich dopuszczalności.

c) jeżeli strona nie korzysta z prawa przedłożenia świadectwa, dopuszczonego jako środek dowodowy co do jakości towaru,

d) przy prośbach o udzielenie obowiązujących prawnie wyjaśnień w kwestjach taryfy celnej (rozporządzenie ministerialne z dnia 4. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 233).

5. Jako koszt badania, przypadające do zwrotu od strony, można wstawić w rachunek prócz wydatków gotowych (kosztów opakowania i przesłania wzorów i próbek itd.) jedynie wynagrodzenie za czynności chemików lub innych rzeczoznawców, którym zarząd celny powierzył badanie.

W przypadkach, w których fachowe badanie towarów ma się odbyć poza obrębem siedziby urzędowej urzędu celnego w obecności organów zarządu skarbowego, ma strona ponieść nadto należytości, przypadające za interwencję tych ostatnich.

Wskutek postanowień powyższych uchylone zostają przepisy, obowiązujące obecnie pod względem ponoszenia kosztów badania.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Meyer wlr.

217.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 17. listopada 1911,

dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, i objaśnień do taryfy celnej.

Następujące postanowienia przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, oraz objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115, uzupełniają się względnie zmieniają się w sposób następujący:

W uwadze pod spodem tekstu do Nrów 596 do 604 należy po słowach „bez ograniczenia“ dodać następujący ustęp nowy:

Sole nawozowe Nru 599. *a* i superfosfat amoniaku Nru 599. *g* w ilościach powyżej 100 *kg* w u. c. p. tylko za osobnym upoważnieniem albo pod warunkami i zastrzeżeniami, przepisany w objaśnieniach do Nru 599., wzgl. 617., dalej w razie sprowadzania przez strony krajowe, znane urzędowi, pod warunkiem dodatkowego zbadania przez upoważniony urząd wzorów, stwierdzonych co do tożsamości przez urząd i przez stronę.

Przy Nrach 615 do 618 należy w przedziałce trzeciej po P. I. umieścić *).

W uwagach pod spodem tekstu należy zamieścić do Nru 617. następującą uwagę nową.

Do Nru 617. Superfosfaty w ilościach powyżej 100 *kg* w u. c. p. II tylko za osobnym upoważnieniem albo pod warunkami i zastrzeżeniami, przepisany w objaśnieniach do Nru 617., dalej w razie sprowadzania przez strony krajowe, znane urzędowi, pod warunkiem dodatkowego zbadania przez upoważniony urząd wzorów, stwierdzonych co do tożsamości przez urząd i przez stronę.

Uwaga pod spodem tekstu do Nru 652. ma opiewać:

Sztuczne środki nawozowe: popiół kościiany, mąkę kościaną, martwy węgiel z kości, żużle Thomasa, pozostałości przy fabrykacji żelazosinku potasu w u. c. p. w ilościach powyżej 100 *kg* tylko w miarę osobnego upoważnienia albo dla stron krajowych, znanych urzędowi, pod warunkiem dodatkowego zbadania przez upoważniony urząd wzorów, stwierdzonych co do tożsamości przez urząd i przez stronę.

II. Co do objaśnień.

Ustęp 1. uw. do Nru 206. ma opiewać:

Przez wiązania do snopków tej uwagi rozumie się używane przy kosiarkach, prasach do słomy, drutach do chlmielu itp. grube, pojedyncze lub skręcane, przeważnie tylko luźnie skręcane (także farbowane, mazione itp.) nici w kłębkach wagi co najmniej 1 *kg* lub w większych wiązках, na motowidłach itp. przysposobione.

W uw. 3., ustęp 1., do Nru 342. należy w wierszu siódmym po słowie „skóry“ dodać przed nawiasem: „o wadze pojedynczych sztuk poniżej 20 *kg*“.

W uw. 4. do Nru 366. należy w wierszu 5. po słowach „producentów wina“ wstawić słowa: „także za pośrednictwem krajowych firm handlowych“.

I. Co do przepisu wykonawczego.

W § 17. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej należy wykreślić ustęp ostatni, a odsyłacz do uwagi pod spodem tekstu (*) umieścić na końcu ustępu trzeciego tego paragrafu. Uwagę pod spodem tekstu należy uzupełnić słowami: „i z dnia 17. listopada 1911. Dz. u. p. Nr. 216“.

W dodatku A do § 13. przepisu wykonawczego (stopy tary) należy przy Nrze t. 622. (Chemiczne materiały pomocnicze i wytwory, osobno nie wymienione) w przedziałce „Stopy tary“ zamieścić następujące uzupełnienie:

Dla taniny, kwasu galusowego, także kwasu pyrogalusowego w beczkach drewnianych, wyłożonych papierem: 12 procent.

W spisie upoważnień urzędów celnych przy ocleniu dowozowem (dodatek B do § 23. p. w.) należy przeprowadzić następujące uzupełnienia:

Tekst wiersza 10. i 11. należy zastąpić następującą osnową:

Wspomniane świadectwa, które mają być wystawione na nazwisko krajowego producenta wina, względnie związku takich producentów, a które tutejsi zamawiający

Wuw. 1. do uwagi og. 2. c, przy klasie XXXVIII. należy zamieścić po ustępie ostatnim:

Co do niklowanych towarów z blachy żelaznej. por. uw. 7. do Nru 145.

W uw. 3. do wspomnianej wyżej uwagi należy zamieścić po ustępie ostatnim:

Co do platerowanych towarów z blachy żelaznej. por. uw. 7. do Nru 145.

Wuw. 7. do Nru 445. należy wykreślić ustęp 5., a natomiast zamieścić tekst następujący:

Z towarów blaszanych, otaryfowanych pod Nru 445. e. należy odcieć w obrocie umownym towary polerowane, powleczone miedzią, mosiądzem i poniklowane galwanicznie, także w połączeniu z materiałami zwyczajnymi według stopy umownej w kwocie 65 K.

Co do towarów z blachy żelaznej, platerowanych miedzią, aliazami miedzi, niklem i aluminium albo też dwoma z tych metali i aliazów (towarów z podwójnego i potrójnego metalu), obowiązują przepisy następujące:

Jeżeli towary z blachy żelaznej są platerowane tylko jednostronnie i jeżeli grubość nałożonego metalu nie dosięga trzeciej części grubości blachy żelaznej, wówczas należy je ekspedyować zawsze według Nru t. 445., i to towary lakie, platerowane niklem, w obrocie umownym tak jak niklowane według stopy umownej Nru 445. e w kwocie 65 K. zaś wszystkie inne tutaj należące towary także w obrocie umownym według stopy ogólnej tego numeru taryfy w kwocie 120 K.

Natomiast należy ekspedyować towary z blachy żelaznej, platerowane jednostronnie, przy których nałożona warstwa metalu dosięga trzeciej części grubości blachy żelaznej lub przekracza ją, tudzież wszystkie towary z blachy żelaznej, platerowane dwustronnie, bez względu na grubość platerowania stosownie do użytego metalu nałożonego (przy towarach z trzech metali stosownie do warstwy przeważającej, a w przypadkach wątpliwych warstwy wyżej otaryfowanej) według Nrów 517., 518. lub 520.

Posrebrzane towary blaszane także w połączeniu z materiałami zwyczajnymi, tudzież wszystkie towary blaszane Nru 445. w połączeniu z materiałami przednimi podlegają także w obrocie traktatowym ogólnej stopy Nru 445. e w kwocie 120 K.

Na końcu ustępu pierwszego uw. og. 7. do Nrów 514—520 należy wykreślić kropkę i dodać:

a u towarów z blachy żelaznej, platerowanych metalem, uw. 7. do Nru 445.

Przy Nrach 517., 518. i 520. należy na końcu uwag, należących do każdego z tych numerów, zamieścić następujący odsyłacz:

Co do ekspedycyi celnej towarów żelaznych, platerowanych metalem, zobacz uw. 2. i 3. do uwagi ogólnej 2. c do klasy XXXVIII., a co do ekspedycyi celnej towarów z blachy żelaznej, platerowanych metalem, zobacz uw. 7. do Nru 445.

W uw. og. 1., ustęp 2., do klasy XL. należy w wierszu 5. po słowie „pompy“ zamieścić: „miechy“.

Dwa pierwsze ustępy uw. og. 3. do Nrów 531—533 należy wykreślić i zastąpić postanowieniami następującymi:

Kołowrotki wszelkiego rodzaju do maszyn Nrów 531—533 oraz należące do tychże skrzydła lub pierścienie kołowrotowe należy ekspedyować, jeżeli wchodzi osobno bez odnośnych maszyn, według Nru 532. (15 K. w obrocie umownym 5 K); do tego nie potrzebują one osobnego dowodu.

W uw. 6., ustęp 3., lit. c, do Nru 652. należy umieścić na końcu:

Poświadczenia te odnoszą się tylko do dotyczącej przesyłki i mają być jednocześnie dołączane do odnośnej pozycyi rejestru.

Lit. d należy uzupełnić w sposób następujący:

kóra z reguły powinna polegać na nadzorowaniu przeróbki przez organ celny lub organ straży skarbowej, znajdujący się najbliższej siedziby przedsiębiorstwa, do których poszczególne przesyłki mają być przekazywane.

Postanowienie pod lit. e należy wykreślić.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Meyer wtr

Zaleski wtr.

Rössler wtr.